

svar på, hvad det er, man vil gøre for, at det igen vender tilbage i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Til fru Pia Gjellerup: Jeg tror for så vidt egentlig ikke, at vi er så forfærdelig uenige om det med sygehusene. Men der kan jo være grund til, at et amt ikke længere ønsker at benytte et bestemt sygehus. Jeg kan ikke lige her komme med eksempler, men man kan jo sagtens tænke sig, at man ikke har brug for det, at man ønsker at flytte til nye og bedre faciliteter eller andre grunde. Vi i Det Konservative Folkeparti er ikke for, at man bare sælger ud af det hele og overlader det til private. Vi ønsker, at det skal fungere.

Med hensyn til overførselsindkomstmodtagere kan man jo kun glæde sig over, at der er et mindre fald i det, om end det ikke er stort. Vores håb er selvfølgelig, at det, som vi i øvrigt har været fælles om at lave, nemlig en ny førtidsreform, på sigt vil medføre nogle resultater.

Og så vil jeg sige, at beskæftigelsesministeren jo snart indkalder til forhandlinger om fortsatte arbejdsmarkedsreformer, og det kan forhåbentlig også indebære positive løsninger.

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Ole Sohn som ordfører.

Kl. 17.55

Ole Sohn (SF):

Da regeringen valgte at lække finanslovsforslaget til særligt udvalgte journalister, sådan at man på regeringsmødet ugen før offentliggørelsen kunne kommentere indholdet, uden at journalisterne eller oppositionen kunne stille kritiske spørgsmål, forsøgte den at sælge forslaget som ungdommens finanslov og pegede især på uddannelsesområdet.

Jeg vil sige, at for en stund lykkedes det veltilrettelagte spindoktori, men også kun for en stund, der varmede på samme måde, som når man tisser i bukserne på en vinterdag.

Ved nærmere gennemgang af forslaget ses det jo tydeligt, at alle de steder, hvor regeringen angiver, at den vil opprioritere, er der alene tale om omprioriteringer ud fra princippet om at fodre hunden med dens egen hale.

Jeg synes også, at vi gennem dagen klart har fået det frem, og det er også i en række tilfælde direkte erkendt fra regeringens side, fra ordførernes side, at der er tale om omprioriteringer, og at der ikke er tale om opprioriteringer.

Nedskæringslinjen i indeværende års finanslov fortsættes over en bred bank også på uddannelsesområderne. De videregående uddannelser skal fortsat spare. Besparelserne samles i en pulje, man kan søge fra. Alle rammes, nogle dog mere end andre.

Dertil kommer konsekvenserne af regeringens økonomiaftaler med amter og kommuner. Disse aftaler tvinger nemlig amterne til at forringe gymnasieuddannelserne, mens kommunerne må skære på folkeskolernes område. Så ved jeg godt, at regeringens ordførere plejer at sige: Jamen der ligger en realvækst i begge aftaler. Men man glemmer jo at sige, at det for de penge, der eksempelvis gives til kommunerne, gælder, at ikke engang det stigende elevtal, som man ved kommer, er der dækning for, og derfor er man nødvendigvis nødt til at skære dybt. Det synes jeg bare at man skal tage ansvar for og med åben pande sige: Vi vil ikke give så mange penge, det er nødvendigt, for at vi kan opretholde velfærden, og det må vi tage ansvaret for, for der skal være til skattelettelserne.

Det er en prioritering. Det er bare en prioritering, vi er uenige i. Man kan sige det på den måde, at de nedskæringer, der finder sted over for Danmarks råstof, bestemt ikke er udtryk for visdom, men snarere udtryk for tankeløshed.

Da regeringen i indeværende år skar 1 mia. kr. på ulandsbistanden, var det med den begrundelse, at der skulle skaffes midler til bedre omsorg for syge og gamle. Der skulle afsættes 500 mio. kr. til de ældre og 1½ mia. kr. til sygehusene. Hvad er resultatet i dag? Ja, nu ved vi, at de 500 mio. kr. til ældre stort set alle sammen går til administrativt bøvvl og omfattende manualer, der skal ligge til grund for de udliciteringer, som er forudsætning for at få pengene.

I øvrigt kan man sige, at det var noget, som især Venstre oven i købet meget berettiget kritiserede den forrige regering for, da den flirtede med tanken og troen på, at alt kunne gøres op i skemaer og kolonner. Men det kan det ikke, og særligt ikke i ældreomsorgen. Og i dag ved vi og kan konstatere, at fakta er, at ældre får en ringere omsorg under denne regering som følge af de stramme kommunaftaler. Pengene skal bruges til finansiering af skattestoppet.

Hvad angår de 1½ mia. kr. til sygehusene, var der jo alene tale om et engangstilbud, selv om det stadig væk indgår i den offentlige debat og i øvrigt også i dagens debatter. Med de skrappe betingelser, der er stillet for at kunne modtage pengene, er puljerne end ikke udmøntet endnu